

fram for partiet

Okt.
1974

Diskusjonsblad for Oslo

ALBANIA

30
år

innhold:

ALBANIA.....	2
MOTSIGELSER I ALT...	3
RØD ROTASJON- BARE	
FOR MEDLEMMER?...	4
KAMPANJENYTT.....	5
DS' MÅLSETTINGER....	5
OVERSIKT.....	5
KK-SALG 1.....	5
KK-SALG 2.....	6
HEISMONTØRSTREIKA...	7
OM STREIKESTØTTE-	
ARBEID.....	8
ÅRSPLANEN OG FU.....	9
SVAR.....	10
KAMPEN MOT SOSIAL-	
IMPERIALISMEN I	
FAGFORENINGENE.....	10
PENGESTØTTE?.....	12
STØTT RODELØKKA.....	13
DNS - GLIMT FRA	
VALGKAMPEN::::.....	14
MED RØD FRONT MOT	
REAKSJONEN I DNS.....	15
PROLETARISERINGA	
AV AKP.....	18
MASSELINJA I DEMON-	
STRASJONER.....	19

SKRIV I FRAM FOR PARTIET!

Frist: den 20. i hver måned.

For ALBANIA

Forsida: Albansk ungdom bygger

***:

Det sosialistiske Albania er 30 år i år. Albania er fortsatt "sosialismens fyrtårn i Europa".

Men kan vi med hånda på hjertet si at vi har gjort nok for å gjøre det albanske eksemplet kjent i Norge? Har vi gjort oss nok nytte av den inspirasjonen som det sosialistiske Albania er og bør være for arbeiderklassen her i landet?

Vi har ikke gjort nok. Vi kan gjøre mye mer.

Først å fremst må vi vise vår proletarisk internasjonalistiske holdning, slåss for at Albania blir kjent og respektert, slåss mot alle

som baktaler landet. Særlig må vi holde Albania opp mot de revisjonistiske forræderne i Sovjet og Øst-europa.

Dernest - og det er den sikreste metoden for å klare det første - må vi knytte bånd mellom arbeidsfolk i Norge og Albania. Vi må jobbe for å skaffe sambandet Norge-Albania mange nye medlemmer, vi må overbevise arbeidsfolk om at de bør reise til Albania neste sommer. For bare å nevne noe.

LEVE DET SOSIALISTISKE ALBANIA!

leder:

MOTSIGELSER I ALT ?

Oslo AKP er nå i gang med å diskutere opplegget for KK-kampanjen. Det ser ut til å foregå langt grundigere enn i fjor høst. Heldigvis, får vi vel si. Denne gangen fordeler vi ikke avdelingas kvote blant medlemmene og tror vi er ferdige med det. Hittil preger det diskusjonene at det er mange problemer forbundet med å ta opp igjen KK -salget. Ja, faktisk, "ta opp igjen" er situasjonen for mange. Og det at vi ser alle problemene, gir oss utgangspunktet til å diskutere og løse dem.

De største vanskelighetene vi står overfor er ikke hvordan vi skal organisere hentinga av KK hver onsdag, hvordan vi skal lage stands'en, e.l. De viktigste problemene er av politisk karakter. F.eks. denne "gjengangeren" : sikkerheten.

"Jeg og flere i laget mitt jobber i en front. De fleste av oss er ikke kjent som AKP-ere. Vi kan ikke plutselig begynne å selge KK."

"Jeg er på en liten arbeidsplass. Der har jeg stor tillit blant folka. Hvis jeg begynner å selge KK eller markere meg tydeligere, vil det skape antagonistiske forhold. Det ville bli hets."

"Hvis alle AKP-erne som jobber i velforeninga vår skulle markere seg som kommunister, vil massene se på velforeninga som underbruk av oss og holde seg unna."

Tror du disse utsagnene er funnet på? Nei, de er reelle og viser at en mengde politiske motsigelser bryter fram når vi setter på dagsorden for alle medlemmer å spre partiets politikk. Det er al vanskelig for kommunister å spre kommunistisk propaganda. Dette må vi se i øynene og ikke vike unna de kampene som er nødvendige.

- Mange kamerater er redde for å komme opp i diskusjoner de ikke mestrer. De er redde for å dumme seg ut sjøl og redde for å dumme ut AKP. Det siste kan vi ta med ro, AKP tåler en støyt.

- Kanskje har vi den siste tida vært mer opptatt av "brød"-politikken i fagforeninga og tulipanplantinga i borettslaget enn av kommunistisk propaganda. Og så er vi redde for at nå kommer vi til å ødelegge tilliten, og det gode forholdet. Men det er ikke fordi jeg er Anker Jørgensen at fagforeninga alle kvinnefronten trenger meg. Det er fordi jeg er kommunist, medlem av AKP. Ikke mine personlige egenskaper, men den politiske linja jeg representerer. Og dersom ikke massene får del i den, kan det egentlig være det samme om det er SV eller AKP vi er medlemmer i.

- Det er sikkert mange i avdelinga som ikke har diskutert sikkerheten, eller ikke diskutert den på lenge. Kanskje er det nødvendig å minne om, at kommunistisk sikkerhet er, som Mao sier "å være blant massene, som fisken i

vannet." Det er ikke overfor massene en skal skjule at en er kommunist. Det er ikke nødvendig å selge KK foran nesa til kontorsjefen eller AP-fyren på jobben. Men å se på slike hindringer som uoverstigelige, er det første skritt på veien til å nedlegge KK-kampanjen.

Hvis/når kommunisthetsen blomstrer opp for alvor igjen, skal ikke vi ha hjulpet til med den første spikeren i kista gjennom sjøl å gi inntrykk av at det er kriminelt å være AKP,er.

MASSENE TRENGER KOMMUNISTISK POLITIKK, VI ER DE ENESTE SOM HAR DEN.

RÖD ROTASJON

— BARE FOR MEDLEMMER ?

Distriktsstyret har satt som målsetting at Oslo skal være ferdig med sin andel av kampanjen i løpet av oktober. Slik det ser ut nå, er vi på god vei til å klare dette. Vi mente det var riktig å kaste kreftene inn for å bli fort ferdig, slik at vi hadde "hendene frie" til abonnements- og løssalget til KK, som vi vet er et arbeid som krever systematisk og nitid jobbing.

En del kamerater har hevdet overfor DS at dette fører til at kun medlemmer blir mobilisert i innsamlinga. Dette mener de er galt og har ført fram mange gode argumenter for dette:

1) I det langsiktige økonomi-arbeidet kan vi ikke bare basere oss på at vi aleine kan ta løftet. Som i alt annet politisk arbeid må vi ha massenes støtte.

2) Det finnes opplagt rundt omkring en mengde KK-lesere og venner av AKP som med glede bidrar i innsamlinga dersom noen spør dem. Ikke alle går på postkontoret av seg sjøl.

3) Det betyr noe for folk å gi konkret støtte i form av penger. De vil føle at de sjøl er med på å bygge opp under KKS sjølbergingslinje, bidragene knytter våre venner nærmere til oss.

DS er enig i dette og vi mener at vi har tatt feil når vi ensidig har kjørt på at denne gangen må vi bare satse på medlemmene. Vi oppfordrer derfor alle til å mobilisere venner av KK og AKP til innsamlinga.

Enkle metoder kan benyttes: Ta opp innsamlinga på neste studiemøte i grunnsirkelen, i den faglige sirkelen. Spør folk på jobben, på bostedet, i masseorganisasjonene som du vet leser KK om de vil være med. Ta en runde i familien på neste 50-årsdag eller konfirmasjon! Eller hvorfor ikke oppsøke tante Ellen i ens ærend? Mange muligheter finnes, hvis en har det i tankene. Men: fremdeles fastholder vi at den målsettinga avdelingene har satt seg å gjennomføre i løpet av oktober må holdes.

KAMPANJENYTT *****

Oversikt

DS' målsettinger

Distriktstyret i Oslo har diskutert målsettingene i fase 2. Som et særlig punkt tok DS for seg styrets egne målsettinger. De ble som følger:

- distriktstyremedlemmene forplikter seg til å skaffe kr.300 hver til rotasjonskampanjen, som et minimum, og før 1.november.

- hvert DS-medlem stiller seg 5 nye KK-abonnenter som målsetting. 2 av disse skal være "i boks" innen utgangen av oktober måned.

- DS/AU kontrollerer at målsettingene blir oppfylt.

DS/AU

FØLG DS' EKSEMPEL - FRAM FOR OVER-
OPPFYLING AV ALLE KVOTER!

Red.

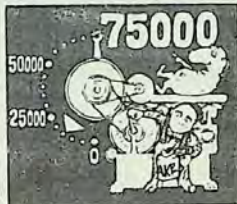
KK-salg I:

Vi er et lag som er kommet i gang med KK-kampanjen. Laget er nytt og ferskt, så vi har i planlegginga måttet ta hensyn til at folka er uerfarne, metodene uprøvde, osv.

Vi har satt to kader på hver rute, dels pga. ungepass dels pga. andre oppgaver. Disse går ruta annenhver onsdag. Hver rute har 4 ukers rotasjon, og forutsetninga for delinga mellom to er at begge går første gangen. Salgstida er fra 18 fram

FFP vil månedlig bringe oversikt over hvordan kampanjene står for vårt distrikt. Her kommer de første talla (pr. 30/9):

ROTASJONSKAMPANJEN

ROTASJONSKAMPANJEN

Vi har nå nådd
38 %
av målsettinga!

2500 NYE ABONNENTER

KK-KAMPANJEN

Vi har vel egentlig ikke begynt den ennå, men for ordens skyld registrerer vi at
3 %
av målsettinga
er nådd.

gi hverandre et spark bak for inspirasjonens skyld.

Vi oppsummerer salget hver 14. dag der begge rutetraverne møtes. Der gjennomgår vi også kontakter og samtaler om hver enkelts innsats og problemer.

Vi har prøvd å unngå borettslag med f.eks. sterkt innslag av pinsevenner, private borettslag og eneboliger, samt de aller høyeste blokkene. Det siste fordi de oftest er nedrent av dørselgere.

Nå er vi på slutten av første rotasjon. Salgsrutinene virker, mest fordi dette opplegget tar hensyn til hver enkelts mulighet til å selge. Når det en gang i blant går tregere (det hender også), tror vi det skyldes at folk mister litt grepet på sin egen politiske motivering. Derfor prøver vi stadig å styrke denne.

Største problemet nå er å utvikle det stabile løssalget til abonnenter. Ofte treffer vi ikke de samme folka som har kjøpt hver gang, ofte er folk bare nysgjerrige første gang eller de forveksler oss med andre blader.

Men det går. Alt går. Det må gå.

Fred.

KK-salg II:

Vi er et relativt stort lag og lurte på hvordan vi skulle organisere oss for KK-salget. Å samle alle før rundene er temmelig umulig, og dessuten sikkerhetsfarlig.

Vi tror vi har løst problemet

ved å dele oss inn i propagandagrupper på 4-5 personer. I hver gruppe er det en ansvarlig, og ved hjelp av disse kan styret relativt greit få sjekk på åssen sakene går.

Hver gruppe får et distrikt å jobbe i. De tilpasser jobbinga etter hver enkelt kaders forhold. Hovedlinja for selginga er at alle skal selge hver uke, på et eller annet nivå, i en eller annen sammenheng. Vi tar altså både hensyn til at noen gjør hovedinnsatsen sin på jobben, noen i organisasjoner, noen i bekjentskapskretsen sin. Likevel betyr det at alle i gruppene skal selge i distriktet minst hver fjortende dag.

I styret er det en som er sentralismen. Han henter KK, som så blir henta hos han av gruppeansvarlige. Dermed kan vi straks sjekke om ei gruppe begynner å flippe.

Gruppene skal diskutere salget før og etter de går ut (i begynnelsen gjerne 2 og 2, en sterk og en svakere) - og vi forsøker også å få "KK-parene" til å diskutere metoder, feil osv. mens de selger, når de er ferdig med en oppgang, f.eks.

Viktigst av alt når vi selger er at vi klarer å komme i snakk med folk, og vi vil innrette diskusjonene i laget på å utvikle metoder for dette.

Så får vi se åssen det virker.

Jens.

faglig:

Heismontørstreika

Streika er inne i sin 6. uke når dette skrives. Nye grupper - læreguttene - er trukket inn og det betyr en ytterlig økonomisk belastning. De læreguttene som ikke var organisert da streiken brøt ut får nemlig ikke streikebidrag fra forbundet. Oppgava med økonomisk støtte til disse folkene er overlatt til streikekomiteen. Det betyr en økt utgift på 6000 kr. i uka. Dette er ikke penger som kommer dettende ned fra himmelen. Sjølv om heismontørene har sitt eget firma er det nødvendig å understreke at de trenger økonomisk støtte. Kort sagt: innsamlingslister kan hentes på partikontoret, og har du ingen liste går det likevel an å ta et initiativ blant arbeidskameratene og naboene.

I kjøttarbeiderstreika vant NAF et poeng for "prinsippet" om ingen etterbetaling ved konflikter. Dette kan bli et farlig våpen mot arbeiderklassens kampberedskap. NAF vil at bare "snille arbeidere" som ikke lager bråk og streiker skal tolereres. Dette er et framstøt for å skremme folk fra å benytte seg av streik sjølv når dette er "lovlig". Sammen med den

stadige bruken av voldgift er slik skremsler et kraftig våpen fra arbeidskjøperne og deres allierte, sosialdemokratene. Det er tvingende nødvendig at arbeiderklassen slår tilbake dette framstøtet. Heismontørene står nå fremst i kampen mot de nye kneblingsforsøkene. Men dette er en kamp de ikke kan føre aleine. Forsvaret av streikeretten er av livsviktig betydning for alle arbeidsfolk, og om en gruppe tar opp kampen uten at det blir satt i gang en omfattende solidaritetsaksjon, er ren for nederlag til stede. Derfor er det nødvendig at vi - kommunistene - går fremst i støttearbeidet. Vi trenger at denne saken blir reist i alle klubber og foreninger. Sjølv om det er plasser som allerede har støttet streika er det nødvendig at den blir tatt opp igjen for å få fram dette perspektivet. Så vidt vi kjenner til er det under oppseiling et solidaritetsmøte og en demonstrasjon mot voldgift, for streikeretten. Både møtet og demonstrasjonen trenger tilslutning fra klubber og foreninger.

Om streikestøttearbeid

"En streik viser arbeiderne at de ikke står alene" - og erfaringene vi har gjort her i Norge viser også at arbeidere som har vært i streik og har klart å oppsummere erfaringene sine, har gjort framskritt som ellers tar år.

Også de som tar del i støttearbeidet lærer mye. Som kommunister må vi gjøre hva vi kan for å utvikle streikene politisk, og ta initiativ til å gjøre de streikende kjent med de erfaringene som arbeiderklassen i Norge og i andre land har gjort tidligere. Kommunistene må også gå i spissen når det gjelder streikestøttearbeidet, som nettopp skal utvikle solidariteten i arbeiderklassen og vise de som går i spissen at de har støtte fra mange.

En landsomfattende streik er nylig avblåst. En annen pågår fremdeles. Både blant kjøttarbeiderne og heisemontørene er de streikende veldig fornøyd med den dekningen Klassekampen har gitt streikene. Avisen vår har vist seg som et kommunistisk, ledende organ i denne situasjonen.

Vi andre har ikke vært like flinkene som avisens vår. Det politiske og økonomiske støttearbeidet kom relativt seint i gang, særlig når det gjaldt kjøttarbeiderstreika, der folka trengte støtten mest. Heisemontørstreika har hele tida hatt en mye mer avansert, utadretta stil for å skaffe seg støtte. De har sendt oppfordringer om støtte til klubber og

foreninger, laget løpesedler og stått på stands. Dette har ført til at det meste av støtten er kommet til dem, og ikke til kjøttarbeiderne som økonomisk sto mye dårligere rusta fra før, med streikebidrag på 1/3 av heisemontørene.

At det politiske nivået og erfaringen var lavere i kjøttstreika er ingen undskyldning for at også vår støtte mest har gått til heisemontørene. Vi skulle selvsagt ha slåss for at begge gruppene skulle støttes like mye. Når sosialdemokratene i kjent stil har avvist å gi streikestøtte til kjøttarbeiderne med begrunnelser som denne: "Det er ikke innkommet noe skriv fra dem, vi vet ikke om de ønsker støtte" - skulle vi naturligvis føre hard kamp mot dem. Dette er blitt gjort av noen lag, men ikke alle. Og for å gi et korrekt bilde skal det også nevnes at vi den siste uka av kjøttstreika høynet nivået i vårt arbeid betraktelig. Av de pengene som nå samles inn går en stor del til kjøttarbeiderne, som sliter med tunge regninger de må betale.

Kjøttarbeiderne fikk igjennom pengekravet sitt, men de fikk ikke etterbetaling fra den dagen de sa opp avtalen. NAP kjørte steinhardt på at dette og hevdet at det var et "prinsipp". Hvorfor ønsker NAP å skape "hevd" på et slikt "prinsipp"? Det er ikke penga det står på. Kjøttarbeiderne fikk noen øre over kronekravet sitt som

en stilltiende "kompensasjon" for ingen etterbetaling. Det måtte bare ikke hete "etterbetaling". Hvorfor?

Svaret er enkelt. Dersom NAF klarer å knesette et slikt "prinsipp", utgjør dette enda en begrensning av streikeretten. Det vil bety det samme som at NAF sier: "Dere må gjerne forhandle, folkens, men ikke aksjonér, for da mister dere normalt skulle fått." Sagt med andre ord: borgerskapet får en bedre utgangsposisjon i kampen om lønnene, arbeiderklassen en dårligere.

Heismontørene og kjøttarbeiderne vedtok i kjøttstreikens siste dager en fellesuttalelse der de krevde full etterbetaling. Nå står heismontørene alene igjen med dette politisk viktige kravet. Det er et åpenbart spørsmål om ikke kjøttarbeiderne hadde holdt det gående lenger enn gjorde dersom et massivt støttearbeid hadde hjulpet deres dårlige økonomi.

Heismontørene streiker fremdeles. Kampviljen og enheten er sterk. Men i stadig større grad trenger de økonomisk og politisk støtte i kampen mot tvungen voldgift og for etterbetaling.

FU

Årsplanen og FU

I siste nr. av FFP hadde DS' faglige utvalg en artikkel om de faglige avdelingene og årsplanen. Jeg tilhører en faglig avdeling og flere med meg synes denne artikkelen skurrer i ørene.

For ikke å bli misforstått vil jeg først gjøre det klart at jeg er enig i at årsplanen krever nedprioritering av andre oppgaver. Vi har hos oss etterhvert kommet fram til at vi ikke kan ha mer enn en hovedoppgave og at alle må gjøre sitt til at denne løses.

Men vi synes at en del uttalelser i FUs artikkel viser at de har ramla av på den andre siden av lasset, nemlig ved å tro at de skal få studere i fred samme hva som hender. For dem som ikke har artikkelen friskt i minne vil jeg sitere et par utvalgte steder:

"Midlertidig betyr det at vi må la indre konsolideringsoppgaver få forrang framfor dagsaktuelle saker. Det betyr at vi blir nødt til å omdisponere kader slik at FU blir mer opptatt med studiekampanje enn eventuelle streiker."

"Det vi ønsker å understreke er at laga må kunne i størst mulig utstrekning greie både det daglige arbeidet og gjennomførelsen av planen uten å vente seg særlig mye hjelp fra FU, spesielt i Fase II av planen."

"Pga. de interne oppgjørene og høye faga kan vi vente oss streikeaksjoner, pga. statsbudsjettet og prisøkninger kan vi vente oss aksjoner mot moms og prispolitikken, men vi er ikke i den situasjonen at vi utover kan stille oss i ledelsen i disse kampene."

Jeg har følgende spørsmål til FU:

1) Er ikke FU enig i at hver enkelt streik må vurderes særskilt? Det er ikke an å ha som utgangspunkt at uansett skal en studere. Det kan være nødvendig å ikke bare FU, men kanskje hele partiet må omprioritere.

2) FU er kanskje ikke klar over at også avdelingsstyrene skal studere. Setter FU som krav til oss at vi skal klare både planen og alt det andre arbeidet ved siden av, samtidig som FU sjøl kan legge ned FU-arbeid og sette seg til skolebenken. Etter min mening må også FU opprettholde et minimum av FU-arbeid og i visse situasjoner langt mer enn et minimum.

3) Vi er sikkert ikke i stand til å stå i ledelsen i stort og smått som kommer til å foregå framover. Men vel er det en grov feil av FU å skille dette uten å ta forbehold om at om disponering av kreftene.

Kameratslig hilsen avdelingsstyremedlem i faglig-avd.

Svar:

KJÆRE KAMERAT AVDELINGSTYREMEDLEM.

Kritikken din er riktig. Artikkelen som vi sendte ut er preget av en form for tenkning som kjennetegner mekaniske materialister og ikke dialektiske materialister, som vi kommunister skal være. Forfatteren av artikkelen har sett seg blind på de oppgaver som den indre konsolideringsplanen reiser, har blitt litt matt over tanken på de arbeidsoppgavene som lå foran oss om vi skulle gjennomføre både de interne planene og samtidig stille oss i ledelsen for ulike streiker og masseaksjoner. Dette er å se mekanisk på tingene. Klassekampen er ikke en skyttergravskrig, men en krig der frontlinjene stadig endrer seg og endrer seg raskt. Det betyr sjølsagt også at de oppgavene som er de viktigste i ett øyeblikk i det neste kan være mindre viktige eller bli skjøvet helt ut av bildet. Derfor er jeg enig i det som blir påpekt i kritikken, at hver enkelt streik og aksjon må vurderes særskilt.

Men - og det er et viktig "men", for at ingen skal tro at vi skifter hovedoppgave hver uke og at konsolideringskampanja er noe vi driver med inn imellom andre viktigere ting - er det nødvendig å understreke at skoleringa av partiets kader i marxismen-leninismen, Mao Tsetungs tenkning er en ufravikelig nødvendighet om arbeiderklassen i dette landet skal være i stand til ikke bare å verge seg mot kapitalismens framstøt, men også å feie kapitalismen vekk for godt.

Når jeg har understreka det, vil jeg igjen slå fast at kritikken din er berettiget og at FU ikke vil legge ned virksomheten sin for bare å studere. Vi vil fortsatt gjøre alt vi kan for at partiets faglige arbeid i Oslo skal bli så godt som mulig.

Kameratslig hilsen,
ansvarlig for FUS
feilaktige artikkel.

Kampen mot

SOSIAL-IMPERIALISMEN

i fagforeningene

Sovjetledelsen prøver å få innpass i Vest-Europa via alle tenkelige kanaler. En av kanalene er revisjonistpartiene, som har fått instruks fra modertpartiet om å bedre kontakten med de borgerlige partiene, i første rekke sosialdemokratiene. "Glem gamle feider, kjør på de sakene det er enhet på, overfor de

borgerlige, og dessuten: ikke snakk om å samarbeide med maoistene." Omtrent slik lyder instruksjonen. Og slik ser også praksis ut. De portugisiske revisjonistene sitter i regjeringa, og sender politi mot demonstrerende arbeidere. I Italia ligger revisjonistene på kne for å få bli med i regjering

med kristelig-demokratene. Landet er i økonomisk krise, og revisjonistene tilbyr seg å stable kapitalen på beina igjen.

Og i Norge er det vel en kjent sak at SV (særlig NKP) leker med tanken på regjeringssamarbeid med DNA.

En annen måte Sovjet prøver å øke sin innflytelse på, er gjennom direktekontakt: utveksling av delegasjoner -, det kan være statsmenn, vitenskapsmenn, kulturfolk, fagforeningsfolk osv.

Og denne gjestfrie sjarmoffensiven er i første rekke rettet mot sosialdemokratene. Reiulf Steen har nylig vært i Sovjet, Nordisk Samorg drar til Sovjet og øst-europeiske fagforeningsdelegasjoner kommer til Norge.

Og nå går altså Aspengren inn for å få Øst-Europa med i Eur-LO.

Så de sosialdemokratiske lederne har i høy grad latt seg forføre.

På ganske få år har vår imperialistiske nabo i øst fått en meget sterk posisjon innen lederskiktet i norsk fagbevegelse.

Foreningsledelser distribuerer plakater om sommerreiser til østblokk-landa - ingen andre reisemål vies særlig oppmerksomhet.

Foreninger og klubber spanderer tur til utvalgte medlemmer som får dra på Østersjø-uka - til billig brennevin og øst-tysk propaganda. Noen fagforeninger og klubber viser støtte til "Vennskapssambandet Norge - Sovjetunionen", enten ved å bevilge penger, eller ved å være kollektivt tilsluttet. (F. eks. Oslo Litograf og kjemigrafforening.)

Grunnen til at denne tilnærminga har gått så lett, skyldes den holdninga massene i fagbevegelsen tradisjonelt har til Sovjet. Sympatien med Oktoberrevolusjonen er fremdeles sterk, særlig blant eldre arbeidere. Og noen klar forståelse for hva som har skjedd i Sovjet i de seinere åra, er det få som har noen forutsetning for å ha. Men holdninga begynner blant mange bli mer usikker, spesielt etter invasjonen i Tsjekkoslovakia.

Og dette er utgangspunktet for vår propaganda mot sosialimperialismen. Vi skal forklare kontrarevolusjonen i Sovjet -, som igjen la grunnlag for kapitalisme, imperialism og fascisme. Og vi skal skape en fordømmende opinion mot sosialimperialismen i fagbevegelsen.

Om få år er Sovjet jordas sterkeste militære makt.

Sovjet vil fremdeles kaste lange blikk på Norges isfrie havner. Nå har vi dessuten en mengde attraktive boreplattformer i farvannet vårt.

Hva da - om en samlet norsk fagbevegelse slo ring om Sovjet?

Nei, la oss heller bruke alle tenkelige anledninger til å avsløre Sovjet:

-Ingen fagforeninger eller klubber skal lenger støtte Sambandet Norge-Sovjet!

-Ingen delegater til Østersjø-uka!

-Ingen utveksling av fagforeningsdelegasjoner - uten kamp og diskusjon!

Og la oss samtidig utvikle den tradisjonelle støtten med sosialisme og sosialistiske land som fins i fagbevegelsen:

-På fagforeninga eller enkeltfolk til å melde seg inn i vennskapsorganisasjoner med Kina og Albania.

-På forenings-kamerater til å besøke Albania (el Kina) i ferien.

-Dessuten: I år jubilerer både Kina og Albania. Foreslå i fagforeninga di å sende hilsningstelegram. Dette er en ypperlig måte å spre propaganda!

Var det idealistiske måls ettinger?
På kort sikt kanskje, men vi kan ikke tenke kort. Vi har en hard og seig jobb foran oss i kampen mot

sosialimperialismen, og dessuten står vi alene blant partiene på venstresida.

Men kommunister er ikke redde for å rive keiseren av hesten. Og vi skal vise at vi er kommunister. Vi skal vise at vi kan stå fast på en sak, om den er aldri så upopulær, når vi veit at det er rett. Og det skal vi gjøre nå: i småprat og diskusjoner og etter dag på jobben, med forslag til vedtak på klubb- og foreningsmøter. Vi har greid å vri opinioner før ved propaganda og aksjoner. (Vietnamarbeidet) og vi skal greie det igjen!

Kommunisme ja- revisjonisme nei!

FU

Pengestøtte?

På avd. møte nylig ble det diskutert hvordan partiet skal kunne skaffe seg noen penger. Bl.a. kom det fram til enighet på at fagforeningene bør oppfordres til å støtte AKP(m-l) med bidrag.

Partiet skal ikke være avhengig av slik støtte, men alle monner drar. Dessuten er dette vanlig praksis i flere fagforeninger i dag. Vi ser ingen grunn til at DNA/SV skal være de eneste som får penger fra fagforeningene i Oslo (og i landet for øvrig).

Søknader om penger behandles i spesielle bevilgningsmøter, her er mulighetene for politisk propaganda store. Det bør benyttes - også som en mulighet til å måle potensiell styrke i fagbevegelsen.

Partilag

Støtt RODELØKKA!

Rodeløkka er et gammelt arbeiderstrøk på Østkanten. Strøket, som består av trehus og en del mindre bedrifter, har vært truet av sanering i over 40 år. Derfor har husene forfalt noe, sanitær-anlegg mangler mange steder.

De siste åra har imidlertid beboerne organisert seg i en leieboerforening. De har innsett at totalsanering vil bety boligdyrtid for dem, dessuten tap av et trivelig bomiljø. Rehabilitering vil heller tjene deres interesse dvs. oppussing og modernisering. Det vil falle rimeligere og de vil ha råd til å betale det.

Leieboerforeningen har aktivisert og konsolidert beboerne på krava sine. De står på kravet om rehabilitering av strøket på beboernes vilkår. Trass i dette vedtok DNA og SV i boligutvalget (et veiledende organ for bystyret) at Rodeløkka skal raseres.

Som kommunister er det vår plikt å kjempe for forbedringer under kapitalismen og forsvare arbeiderklassens interesser. Totalsanering løser ikke arbeiderklassens boligproblemer. De må da ut til rådyre nye leiligheter i forstedene. Boligbygging kan ikke løse boligmangelen så lenge distriktene av folkes og kapitalen reserverer stadig flere boliger og boligstrøk i sentrale områder til profittformål.

Rodeløkka-beboer.

DS/AU i Oslo har diskutert Rodeløkka-saka og mener den må få høy prioritet i partiets arbeid fremover. Sanering av Rodeløkka kan bli en prøvesten for resten av de områdene kapitalen med kommunen i spissen har sett seg ut.

Beboerne i området står godt rustet til kampen; de er organisert og slutter opp om leieboerforeninga. Det er dessuten samarbeid mellom de forskjellige foreningene i nabostreka. De planlegger å avholde et fellesmøte og at hvor representanter for de pol. partiene deltar. Men skal denne kampen lykkes, må partiet stille seg i spissen og lede massekampen. Blir dette et nytt "Mardala", noe som ikke er utelukket, er partiets ledelse absolutt nødvendig. Det er derfor vedtatt å opprette et aksjonssepter som til en hver tid vil diskutere den politiske og taktiske situasjonen.

DNA/SV vedtok med 4 mot 3 stemmer å sanere Rodeløkka. SV og DNA og SV's bystyregupper står splittet i saka. Vi vil utnytte dette og taktikken går ut på å slå større kiler i disse splittene.

Bred oppslutning også fra andre organisasjoner er viktig i denne saka. Fagforeninger og andre beboerorg. skal fatte støttevedtak.

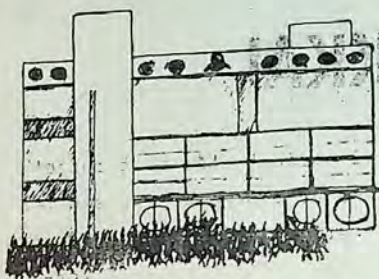
AKP er det eneste partiet som konsekvent støtter Rodeløkka-beboernes krav. Lokalavdelinger av Partiet skal vedta støtteresolusjoner. På KK-stands rundt i byen skal det legges ut underskriftslistor til støtte for Rodeløkka-beboernes krav om rehabilitering på deres egne premisser.

AU varsler også at en aksjonsdag i gamle bydeler kan komme seinere.

Også på Arkitekttegskolen, Universitetet og i DNS skal det legges ut underskriftslistor.

SV OG DNA GÅR MOT FOLKEVILJEN PÅ RODELØKKA--STØTT RODELØKKABEBOERNES KRAV OM REHABILITERING AV HELE RODELØKKA!

DS/AU

DNS

glimt fra valg kampen

På Blindern og i Studentersamfunnet er valgkampen i full gang. Lobbyer og vestibylter flommer over av DKSFs (Den konservative studentforening-) mangfoldige flerfargeplakater. Daglig fores vi av deres reaksjonære propagandamaskineri: "Miniminerva" - en stensilert dagsavis trykket i Høyres Hus av Høyres kontordamer - og hvis eneste parole er "Fei dem ut". Til nå: 8 ulike plakater, 2 nr. Mininerva, veggaviser. Alle metoder brukes.

12/10: Åpent. (Albaniamøte utsatt.) K

19/10: Utdanning for hvem? (K)

26/10: "Brønnpisserne" (K). Tar opp McCartyismen i 50-åra.

2/11: Styrekonfrontasjon (K).

9/11: Sosialisme eller sosialimperialisme. (K) Georg Ovesen fra NKP møter en repr. fra AKP.

16/11: Kampen om Modt-Østen. (K). Innleder fra PLO.

Skaiff deg det første klippet før 19. oktober!

MEDLEM I DNS KAN ALLE BLI SOM HAR EXAMEN ARTIUM.

Møtene holdes i Huset, Slemdalsveien 7, Majorstua eller i Kjeller'n i Chateau Neuf. I andre tilfeller annonseres spesielt.

ALLE HAR ADGANG TIL MØTENE:

(K) angir at møtet er klippmøte.

Tirsdags- og lørdagsmøtene begynner kl. 19.30.

GENERALFORSAMLING:
Lørdag 23/11, kl. 17.00.

Dette antikommunistiske felttoget er ikke slik vi kjenner det fra de siste årene. Det er planlagt i ett år: Unge Høyre vedtok på sitt landsmøte høsten 1973 å stille i DNS i høst. Valgkampen er planlagt siden påske. Budsjettet er minimum 50-100.000 kr. i rene uttelling, og i tillegg kommer hele Høyres og Unge Høyres tekniske apparat. DKSF har et eget valgkampkontor på 70 m² med persiske tepper, sentralbord og 3-4 fast ansatte. Kontoret har de leid av advokat Poulsen. (Han var a/l Studentersammfunnets Hus' advokat - med et årlig honorar på kr. 180.000 + gratis kontorlokaler i U ll. M.a.o. en klar forbindelse til an av advokatbanden som påtvang studentene et luksusslott de ikke har bedt om.) DKSF sier at Poulsen gir "rimelige vilkår" - det er ingeh grunn til å tvile på det.

Kamerater! Som dere ser er det her ikke snakk om en liten gjeng i høyre hjørne lenger, men et dyktig, profesjonelt valgmaskineri som er finslipt i årtier i Høyre Hus. Dette svarte felttoget i DNS er reaksjonen spydodd i Oslo i høst.

Vi på Universitetet er i ferd med å snu litt på stemningen. (Valgkampstart er 4/10). Men denne bølgen greier vi ikke aleine - dertil er den for stor. Vi trenger alle ute i byen for å stå imot. Planlegg 2 klippmøter nå, og det første før 19/10. Ta med venner og kjente. Det er ikke bare vi som synes DNS er en viktig bastion: historia kan vise til langt flere - fra Kiruna og Norgas til heisemontørene.

Vi må fordoble vårt toppresultat til nå i DNS om vi skal vinne.

2 klipp er klassekamp!

RØD FRONT i DNS!

Mobbe.

MED RØD FRONT MOT REAKSJONE

Ta situationen på allvar!

Har det undgått någon att DKSF ställer upp i DNS? I så fall är det på tiden att vi rättar på det. Klasskampen i Norge har skärpts de senaste åren. EEC-kampen och tiden efter folkomröstningen medförde ett kraftigt uppsving för de progressiva krafterna på arbetsplatser, i utdanningsverket, i boligområden osv. Naturligt nog sker inte denna utveckling utan motstånd från kapitalets sida. Vi kan redan idag se reaktionens mot-offensiv: Libertas-aktionen, Trædal-saken, soldat-rättegångarna är några exemplar. Det är i detta sammanhang som vi måste se DKSF:s desperata försök att återerövra DNS som ett redskap i kapitalets tjänst.

Är nu DKSF i DNS något att ta på allvar? Under några semestrar har deras representanter varit praktiskt talat utrotade i Storsalen, och deras försök att "feie oss ut" har varit grundligt patetiska. Hur ska vi då värdera DKSF:s framstöt idag?

- Framstötet i DNS är ingen universitetssak. Höyre centralt är väl införstådd med sina studentpolitiker: "Nå ellers aldri skal vi ta dem", sa Erling Norvik på DKSF:s valkamp-öppning. Framstötet i DNS måste förstås som spydodden i reaktionens angrepp mot de progressiva. Desto viktigare för oss att slå dem sönder och samman.
- De lider inte precis av dålig ekonomi. Reklambyråerna har svettats hela sommaren i DKSF:s tjänst. Det ska bli amerikansk valkamp under slagordet: "Fei dem ut!" (med "dem" i rött).
- De har idag ca 700 medlemmar på universitetet. Om dessa skaffar sig en symp vardera - då har de 1.400 röster den 23. november. För att inte tala om hur oroväckande många de blir om de mobiliserar 2 exemplar var! En liten nyttig jämförelse: i underkant av 1.400 röster är det mesta som Rød Front någonsin haft.
- De representerar den härskande klassens ideologi och kan därför finna jordmån för sin politik i en relativt stor del av studentmassan.

Med andra ord: Också i DNS måste fienden tas på allvar!

Vad har vi att mista?

Marxist-leninister skäms inte över sin historia i DNS. Under parollen "DNS i folkets tjeneste!" har vi format DNS till ett vapen i folkets kamp. Konkret innebär det:

- Ett möteupplägg som dels ivaratar aktuella saker i klasskampen, och dels tar upp teoretisk debatt för att styrka folkets kamp.
- DNS har bidragit med ekonomiskt och politiskt stöd till strejker, progressiva fronter osv. DNS har varit initiativtagare till en rad demonstrationer, aktioner o.l.
- DNS har ställt lokaler till disposition för folk som står i kamp på olika front-avsnitt.

Det har alltid funnits krafter som har satsat på att återföra DNS till det det en gång var - en akademisk diskussionsklubb som Aftenposten "tog på allvar", ett studentikost jippo där studentpampar kunde odla sin självgodhet utan obehaglig inblandning från verkligheten. Denna "gamla goda tid" är vi inte intresserade att få tillbaka. Och vad skulle DKSF:s seger betyda om inte just detta?

Enhet i DNS?

Ett massivt angrepp från reaktionen bör mötas av en slagkraftig front. En slagkraftig front är inte nödvändigtvis den bredast tänkbara fronten - slagkraften består också av det politiska grundlag som fronten får. Efter sonderingar i terrängen visade det sig omöjligt att få till stånd samarbete med centrumsgrupper (AUF, SVL, Senterstud.) på universitetet utan att detta skulle betyda att "DNS i folkets tjänst" blev en saga blott.

Men SV då? SV har gång på gång under de senaste semesterna avvisat marxist-leninisternas enhetssträvanden med hänvisning till "andra viktiga uppgifter", ml-arnas falska manipulation med talarlistan och ideologiska motsättningar (i ungefär den ordningen). I våras led SV:s försök att göra DNS till ett redskap i SV:s tjänst ett förkrossande nederlag.

Men nu då DKSF ställer upp - då kan de väl inte annat än samarbeta med oss? Jo - tyvärr - de kan nog det. De enhetsförslag som lagts fram för SV på universitetet har inte precis bemötts med entusiastisk effektivitet. Förhållningar med hänvisning till den berömda "demokratin" i SV och "nästa medlemsmöte", som alltid befinner sig någonstans i en fjärran framtid, är allt som hittills kommit ut av det.

Och självklart är vi inte intresserade av enhet med SV till varje pris. Våra betingelser är bl.a. att de godtar: 1) paroller som riktar sig mot DNA/LO-ledelsen och 2) paroller som riktar sig mot bägge supermakterna. Speciellt det sistnämnda kan tänkas vålla huvudbry. Är

det då riktigt att vi står på kravet? Vi vet idag att socialimperialismen inte är att betrakta som någon 2. rangs imperialism. Vi vet att kampen mot socialimperialismen inte kan skruvas av och på allteftersom SV-vindarna blåser det året. Vi har inga planer på att gå i front i DNS med folk som tvekar att bekämpa US-imperialismen. Samma hållning bör vi ha till den som försöker sopa Sovjets imperialism under mattan.

Med Röd Front mot reaktionen!

Det finns ett ordspråk som säger: "Den som väntar på något gott, väntar aldrig för länge." Men vi marxist-leninister vet att det inte lönar sig att vänta på det goda, det gäller att kämpa sig till det. Om SV ska samarbeta med oss eller inte, avhänger av vår styrka och inte av vår älskvärda eftergivenhet. Att vänta på att SV ska trassla sig fram till ett eventuellt vedtak om att börja förhandla med oss är därför knappast tillräddligt. Arbetet med Faglig 1. mai Front visade att en snabb konsolidering av vårt alternativ är den bästa linjen. Varje dag vi väntar är en dag vi skänker gratis till reaktionen. Därför ställer vi nu parollen: Röd Front mot reaktionen! Detta betyder givetvis inte att vi från och med nu utesluter SV från samarbete.

Vår politik i DNS.

Utifrån vår generallinje om ett DNS i folkets tjänst och utifrån den konkreta situationen, ställer vi upp följande mål för vårt DNS-arbete:

- Vi ska krossa DKSF i valet.
- Vi ska försvara DNS' och studenternas rättigheter i Chateau Neuf och aktivt bekämpa varje försök att vältra statens plikter över på studenterna (t. ex. i form av höjd semesteravgift).
- Vi ska behålla och vidareutveckla DNS som kampredskap, debattforum och som socialt och kulturellt tillbud.

Vad gör vi då för att uppnå vårt mål? Här är några punkter:

- Medlemmarna konsolideras på politiken för DNS.
- Ett organisatoriskt apparat med grundplansorganisering etableras på universitet och vidaregående skolor.
- Röd Front håller stort allmannamöte 4.okt på kvällen i Chateau Neuf, där plattform vedtas och kandidatstyre presenteras.
- Intensiv mobilisering fram till fristen för att skaffa medlemskort - 9. nov.
- Och framför allt: Vi skaffar oss två klipp och röstar Röd Front 23.nov!

MEG RÖD FRONT MOT REAKSJONEN! DNS I FOLKETS, IKKE KAPITALENS, TJENESTE!

Anna

Proletarisering av AKP(m-l)

Den relative klassesammensetninga av partiet i Oslo har forverret seg de siste ro åra. Vi rekrutterer folk som lærere, sosialarbeidere, o.l. raskere enn industriarbeidere. Dette kan på sikt få nokså store konsekvenser for innrettinga av partiet, både når det gjelder den ideologiske utviklingen og den politiske innflyttelsen i den største og mest framskredne delen av arbeiderklassen, industriproletariatet.

Et eksempel. Mange kamerater er svært ivrige etter å ta fatt på bygginga av en oljefront, og tenker seg den mye etter mønster av fronten mot EEC. Dette er på sett og vis riktig. Vi kan muligens samle mye av de samme kreftene i en slik front. Men der er i hvert fall en forskjell. Oljen er direkte knyttet til norsk og internasjonal monopolkapital ved selve produksjonen. Verktødsindustrien lager boreplattformer og annet utstyr til oljeboringen, bygningsindustrien på Vestlandet er også trukket inn i denne virksomheten. Flere tusen arbeidere jobber direkte med å pumpe opp oljen, og norske sjøfolk vil bli trukket inn i frakten.

En oljefront som skal føre en vellykket kamp vil være nødt til å basere seg på arbeiderne på disse stedene. For disse kontrollerer det våpenet som virkelig teller i en slik kamp: streik. I dag spiller m-l'erne ingen viktig rolle i disse

se industriene. Vi er få og relativt svake ennå. I kampen mot Statens og monopolenes oljepolitikk vil vi være det eneste partiet som konsekvent vil være villig til å bruke streikevåpenet - SV har vi lært oss ikke å stole på. Kanskje den beste garantien for en vellykket kamp er derfor at vår innflyddelse økes de nevnte steder og spesielt i vekstedsindustrien.

Dette er bare et av en rekke eksempler på hvor nødvendig det er for oss å styrke vår innflyddelse i storindustrien. Men hvordan kan vi så gjøre det?

Det finnes hovedsaklig to metoder: rekruttering, og at m-l'ere som i dag studerer, går på skoler eller har annet arbeide skifter jobb. Jeg skal utdype det andre alternativet her.

For noen år siden tok en rekke m-l'ere jobb i storindustrien. De utgjør i dag ryggraden i den innflyddelsen vi har der. Den ryggraden trenger å styrkes, ryggen trenger mere muskler.

Noen vil kanskje reagere mot dette. "Skal jeg slutte å studere, skal jeg forandre mine framtidsplaner, skal jeg skifte jobb?" Her kunne jeg komme med en lang rekke argumenter angående småborgerlig individualisme og synkende lønnsnivå, relativt, i akademiske yrker, osv.

Det viktigste for meg er imidlertid at innenfor disse gruppene

finnes ganske mange som er usikker på hva de skal gjøre framover, og ikke så få mistrives på Blindern, på jpbben, o.l. Disse vil jeg oppfordre til å gå ut i storindustrien. Dette vil også føre til at den relative klassesammensetningen av partiet forbedres.

PROLETARISER AKP(m-l)!

Jernfinn.

Dette er en første artikkel om dette emnet. Flere vil følge - og ordet er fritt for alle.

Red.

Masselinja i demonstrasjoner

Tsjekkoslovakia-demonstrasjonen mot sosialimperialismen 21/8 samla mange folk. Mange organiserte kan- skje, folk som både kan og vil og må sette oss inn i spørsmålet om sosial- imperialismen. Men det var andre der også, jeg hadde f.eks. tatt med en venninne fra jobben som lenge har vært interessert i imperialismen og også i hva vi står for.

Hun fikk nesten ikke hørt hva Narve Trødal sa i talen sin (og det var mens høyttaleranlegget virket), fordi folk flest benyttet seg av denne sosiale anledningen til å hilse på og prate med venner og bekjente som om det ikke foregikk noe på uni- versitetstrappa. Hun sa rett ut at hun lurte på hva folk kom etter, si-

den de ikke kunne høre etter, og øde- la for andre. Det var en riktig kri- tikk som jeg følte meg rammet av, men jeg synes jeg vil dele den med mange flere.

En demonstrasjon er ikke bare en oppmarsj med slagord, med talene og appellene har den også en opplysende og propaganderende effekt. La oss ta hensyn til sympatisørenes behov, hel- ler sjøl holde kjeft og høre etter og så diskutere det som blir sagt med vennene våre.

KARI

PS: Jeg lovte henne å gjøre noe med det, så hun vil være på utkikk etter resultatene.

Proletariat

The working class is the backbone of the nation.

It is the class that creates the wealth of the country.

It is the class that suffers the most from the capitalist system.

It is the class that must be organized to overthrow the bourgeoisie.

It is the class that must build a new society based on the principles of socialism.

It is the class that must fight for the liberation of all oppressed peoples.

It is the class that must create a world of peace and justice.

It is the class that must build a new world for the future.

It is the class that must fight for the rights of all workers.

It is the class that must build a new society based on the principles of socialism.

It is the class that must fight for the liberation of all oppressed peoples.

It is the class that must create a world of peace and justice.

It is the class that must build a new world for the future.

Internationalism

The working class of all nations has a common interest.

It is the class that must fight for the liberation of all oppressed peoples.

It is the class that must create a world of peace and justice.

It is the class that must build a new world for the future.

It is the class that must fight for the rights of all workers.

It is the class that must build a new society based on the principles of socialism.

It is the class that must fight for the liberation of all oppressed peoples.

It is the class that must create a world of peace and justice.

It is the class that must build a new world for the future.

It is the class that must fight for the rights of all workers.

It is the class that must build a new society based on the principles of socialism.

It is the class that must fight for the liberation of all oppressed peoples.

It is the class that must create a world of peace and justice.

It is the class that must build a new world for the future.

It is the class that must fight for the rights of all workers.

It is the class that must build a new society based on the principles of socialism.

It is the class that must fight for the liberation of all oppressed peoples.

It is the class that must create a world of peace and justice.

It is the class that must build a new world for the future.

It is the class that must fight for the rights of all workers.

It is the class that must build a new society based on the principles of socialism.

It is the class that must fight for the liberation of all oppressed peoples.

It is the class that must create a world of peace and justice.

It is the class that must build a new world for the future.

It is the class that must fight for the rights of all workers.

It is the class that must build a new society based on the principles of socialism.